

Nr 98.

Godkänd av första kammaren den 7 april 1922.

Godkänd av andra kammaren den 8 april 1922.

Riksdagens skrivelse till Konungen angående anvisande av ytterligare medel för bekämpande av arbetslösheten.

(Statsutskottets memorial nr 28.)

Till Konungen.

I anledning av Eders Kungl. Maj:ts den 7 januari 1922 till riksdagen avlåtna proposition nr 11, däri Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden samma dag, föreslagit riksdagen att för bekämpande av arbetslösheten, i huvudsaklig överensstämmelse med i statsrådsprotokollet angivna grunder, under riksstatens femte huvudtitel anvisa dels på tilläggsstat för år 1922 ett förslagsanslag, högst, 85,000,000 kronor och dels på extra stat för tiden 1 januari—30 juni 1923 ett förslagsanslag, högst 5,000,000 kronor, anförde riksdagen i skrivelse till Eders Kungl. Maj:t den 10 sistlidne februari, nr 22, att då Eders Kungl. Maj:t snarast möjligt torde behöva få nödiga medel till sitt förfogande till arbetslöshetshjälpens fortsatta bedrivande, riksdagen funnit nödvändigt, att riksdagen omedelbart beviljade ett visst belopp såsom förskott å det definitiva arbetslöshetsanslaget. I sådant syfte hade riksdagen ansett ett belopp av 20,000,000 kronor böra anvisas, vilket syntes vara tillräckligt för ifrågavarande verksamhets uppehållande i dess dåvarande omfattning under så lång tid framåt, att därunder den grundliga prövning, som de föreliggande frågornas vikt och de äskade beloppens storlek betingade, torde kunna medhinnas från riksdagens sida.

Riksdagen gjorde vidare vissa uttalanden angående de grunder, som borde följas för bedrivande av den fortsatta arbetslöshets hjälpen, samt anmälde härefter, att riksdagen för arbetslöshetens bekämpande på tilläggsstat för år 1922 anvisat ett förslagsanslag, högst, 20,000,000 kronor.

Enligt vad riksdagen inhämtat, läser det sålunda förskottsvis beviljade beloppet av 20,000,000 kronor komma att, till följd av den vidgade

omfattning som hjälpverksamheten numera fått med anledning av arbetslöshetens ökning i landet, bliva förbrukat under loppet av april månad 1922. Emellertid ser sig icke riksdagen i stånd att medhinna den definitiva prövningen av ärendet i så god tid, att riksdagen kan fatta slutligt beslut i frågan i sin helhet, innan de redan anvisade medlen sålunda kunna förväntas vara konsumerade. Vid sådant förhållande och då Eders Kungl. Maj:t jämväl efter sistnämnda tidpunkt otvivelaktigt kommer att för arbetslöshetshjälpens fortsatta bedrivande behöva få ytterligare medel till förfogande, har riksdagen funnit nödvändigt, att ett nytt belopp beviljas såsom förskott å det definitiva arbetslöshetsanslaget. I sådant syfte har riksdagen velat anvisa ett belopp av 15,000,000 kronor, som lär vara tillräckligt för ifrågavarande verksamhets uppehållande intill den tidpunkt under instundande vår, då riksdagen, efter vunnit klarare överblick av ställningen, kan fatta slutligt beslut i ämnet.

Endast i ett avseende anser sig riksdagen nu böra yttra sig angående användningen av berörda belopp för de i propositionen omhandlade olika nödhjälpsändamål, nämligen beträffande statsbeställning av sten, detta med hänsyn till den trängande angelägenheten av att detta spörsmål snarast möjligt blir avgjort. Riksdagen vill härvid framhålla, att riksdagen icke har något att erinra mot att det för ändamålet beräknade beloppet, 800,000 kronor, ställes till Eders Kungl. Maj:ts disposition. Därjämte vill riksdagen ansluta sig till departementschefens uttalande om att från statens stenlager utan ersättning böra ställas lämpliga stenpartier till förfogande för vissa väghållningsdistrikt på av arbetslöshetskommissionen föreslagna villkor. Intet hinder bör därvid enligt riksdagens mening möta att tillerkänna samma förmån åt städer, som med sig inkorporerat landskommun och därvid fått övertaga dess väghållningsskyldighet.

Med avseende å grunderna för det nu föreslagna beloppets användning får riksdagen hänvisa till vad i fråga om det för nämnda ändamål förut förskottsvis beviljade beloppet av riksdagen uttalats. Riksdagen vill samtidigt framhålla, att riksdagen icke ansett sig böra förr än vid frågans slutliga omprövning ingå i någon undersökning av eller uttala något omdöme om det sätt, varpå nämnda grunder hittills av Eders Kungl. Maj:t blivit tolkade.

Under återopande av vad sålunda anförts, får riksdagen anmäla, att riksdagen för arbetslöshetens bekämpande på tilläggsstat för år 1922 anvisat, utöver förut för ändamålet beviljade medel, ett förslagsanslag, högst, 15,000,000 kronor.

Stockholm den 8 april 1922.

Med undersåtlig vördnad.